

# **Una motxilla, una vida: refugiats ucraïnesos a casa meva**

Cada refugiat necessita una mà que el salvi. Els refugiats són milers, però també són innombrables les mans disposades a acollir-los.

Aquesta és la història d'Olga i Olga, dues amigues que amb els seus fills han trobat allotjament a Hohewand, un centre d'activitats de formació cristiana a Àustria.

22/03/2022

“Quan l'ajuntament ens va trucar per demanar-nos si estàvem disposades a acollir dues famílies ucraïneses, no ho vam dubtar ni un segon”, diu la Blanca Vives, una igualadina que porta quasi quaranta anys vivint a Àustria i actualment és la directora del Centre d'Activitats Hohewand, de Dreistetten (Àustria). Aquesta residència es fa servir principalment per acollir activitats espirituals i de formació cristiana promogudes per persones de l'Opus Dei.

Així, en poques hores van arribar l'Olga i l'Olga, dues mares ucraïneses amb els fills. “Van portar una motxilla cadascuna i les seves vides, res més. Els nens de seguida es van penjar del nostre coll: estaven feliços”, explica la Blanca. “També estaven esgotats. Molt, molt cansats. I

ahora, alleujats i infinitament agraïts”.

Les dues mares són amigues i els seus fills es diuen Anja (16 anys), Timeo (11 anys) i Sascha (11 anys). Les seves llars són a Saporischja, una ciutat de 760.000 habitants que es troba a 200 quilòmetres de l'assetjada ciutat portuària de Mariúpol i a 1.800 quilòmetres de Viena (Àustria).

Fa una setmana, la central nuclear de la ciutat es va incendiar. Els marits es van quedar per combatre mentre elles s'obrien pas a través de Polònia i Eslovàquia fins a Àustria. Encara expliquen poc: “Han d'haver patit molt, especialment per haver deixat allà els marits. Tot i això, el primer dia ens van preguntar ja en què podien ajudar-nos”, explica la Blanca. “I ens han ensenyat la nostra primera paraula en ucraïnès. 'Simyie', que significa 'família’”.

## **Menys equipatge, més vida**

La Silvia Pichler explica que quan l'alcalde del poble més proper a la casa d'activitats Hohewand va preguntar si hi havia veïns disposats a acollir les famílies, “vam dir immediatament que sí. I tot va passar molt ràpid: en 24 hores. L'Olga, la seva amiga també Olga, i els tres nens eren amb nosaltres. Cadascú tenia una motxilla petita, no se'ls permetia portar més. Com menys equipatge hi hagi al tren, més persones podran ser transportades, els van dir. La vida encara és més important que l'equipatge”.

La voluntat d'ajudar al poble es va notar immediatament. També la Sandra, mare de tres nens, va oferir immediatament casa seva: “Ara jugarem amb els dos nens ucraïnesos d'11 anys. Potser podem ajudar els nens a experimentar una mica de normalitat durant un temps,

simplement per tornar a ser nens”, explica. Una altra amiga del poble porta roba per a l’Anja, de 16 anys: “És natural que ajudem”, diu Adelheid.

Al centre de conferències Hohewand, on persones de l'Opus Dei organitzen activitats espirituals i de formació, tenen experiència d'assistència humanitària. “Ja vam atendre famílies sirianes durant la crisi dels refugiats el 2015”, explica la Silvia. El contacte es va fer a través de l'associació AMAL de Viena. El president, Gordian Gudenus, també pare de família, és membre de l'Opus Dei. Gordian s'ocupa ara d'una família ucraïnesa-siriana que ha aterrat en un camp de refugiats a la Baixa Àustria i que encara ha de superar obstacles burocràtics.

“El pare és sirià, la mare és ucraïnesa. No es pot imaginar què

significa haver de fugir dues vegades d'una zona de guerra”, diu Gordian. Des del 2016, l'associació AMAL ha ajudat més de 700 refugiats de l'Orient Mitjà a Viena i la Baixa Àustria. “Intentarem aportar els nostres coneixements en aquesta nova crisi”, assegura Gudenus.

I quin és el següent pas per a les dues famílies ucraïneses arribades a Hohewand? “Cal esperar que els nens puguin anar aviat a l'escola. L'Anja ja ha dit que té moltes ganes d'anar a una escola de música”, diu la Silvia. L'Olga va demanar quant de temps es poden quedar aquí. “Estan preocupades. Els hem dit que es poden quedar un dia, un mes, un any... el temps que calgui, perquè el més important és que estiguin bé”.

---

pdf | document generat  
automàticament des de [https://  
opusdei.org/ca/article/una-motxilla-una-  
vida-refugiats-ucrainesos-a-casa-meva/](https://opusdei.org/ca/article/una-motxilla-una-vida-refugiats-ucrainesos-a-casa-meva/)  
(23/03/2026)